Povánoční na Paví vrch a hřbitov Malvazinky

27. 12. 2015

Nastoupíme na autobusovém nádraží Na Knížecí (metro Anděl) na autobus číslo 137 směr U Waltrovky. Na druhé zastávce Václavka vystupujeme, přejdeme ulici Na Václavce a pokračujeme rovně ulicí Nad Santoškou, dojdeme na místo, kde začíná ulice Na Pláni. Můžeme pokračovat po ulici Nad Santoškou a když ulice záhy skončí, pokračujeme po polní cestě, která nás zavede pod vrchol. To je delší varianta.

Lepší je vydat se po ulici Na Pláni. Po cca 30 m z mírného kopečka uhneme doleva (vedle garáží) do kopce po schodech, můžeme pokračovat strmě do kopce lesní cestou (nejkratší), nebo mírným stoupáním (vedle budovy) dojdeme až na místo určení. Ještě jedna zajímavost - v zatáčce u ulice Na Pláni rostou na úpatí vrchu tři památné duby, které jsou zbytkem původního porostu, jejich stáří je odhadováno na cca 180 let. Nejmohutnější z jedinců má obvod kmene 440 cm.

Hřbitov Malvazinky (U Smíchovského hřbitova, Xaveriova)

Hřbitov na Malvazinkách byl založený roku 1876 dle návrhu A. Barvitia nákladem města Smíchova. Vysvěcen byl 31. prosince téhož roku kanovníkem Vincencem Švehlou. Později byl rozšiřován. V roce 1897 byla zbourána stará umrlčí kaple a místo ní vystavěna kaple nová s třemi odděleními (pohřby mrtvol, pohřby nakažených, pro přechovávání mrtvol). Zároveň bylo zbořeno a opět postaveno obydlí pro hrobníka. Dne 31. prosince 1876 se zde konal první pohřeb a to Vladimíra Drůbky, syna řídícího učitele na Smíchově. V roce 1877 proběhlo 510 pohřbů, v roce 1887, 819 obřadů, v roce 1897, 812 pohřbů. Celkem tak od začátku pohřbívání do 28. února 1898 bylo pohřbeno 14.490 mrtvých. Kromě Smíchova sloužil hřbitov až do roku 1896 i pro oblast Radlic.

Na pravé straně po vstupu na hřbitov stojí honosné hrobky např. rodiny Dvořákových (purkmistr z roku 1811 Jakub Dvorský),

Další výraznou dominantou je barokní sloup se slunečními hodinami z roku 1675 přenesený od smíchovského nádraží, resp. od domu č. p. 193 na dřívější Zbraslavské třídě. Sluneční hodiny jsou umístěny na všech stranách čtyřbokého hranolu o rozměrech 42x61 cm. Uprostřed každé stěny je obdélníkový výklenek, ve kterém je vytesán jeden člen boží rodiny.

Hřbitov je posledním místem odpočinku mnoha slavných osobností, např. Lva Lercha (umělec), Františka Pokorného (ředitel Národního divadla v Brně), profesora Vojtěcha Brechlera (umělec), Karla Feistmantla (geolog), Jakuba Arbesa, Jiřího Karáska ze Lvovic, Ondřeje Sekory, Mařenky Zieglerové, prezidenta Novotného, teologa, spisovatele a smíchovského faráře Jana Paulyho nebo Vojtěcha Kubašty. Bez zajímavosti nejsou ani funerální plastiky vytvořené A. Barvitiem, I. Platzerem, S. Suchardou, J. Štursou či J. V. Myslbekem.

Dva bývalí zaměstnanci hřbitova – Jakub Sejkora a Josef Jeřábek – založili hudební uskupení Pláče kočka a debutové album této skupiny se jmenovalo Malvazinky a obsahovalo také písně inspirované tímto hřbitovem.

Vycházku můžeme i otočit a autobusem 137 dojet až na zastávku Urbanova, prohlédnout Nový židovský hřbitov, Malvazinky a pak se vydat na Paví vrch. Ulicí Na Pláni dojdeme na Paví vrch cca 1,5 km, hned za hřbitovem je restaurace U Krbu, kde bychom se mohli posilnit na cestu.

Zpět bychom se vrátili na Václavku a podle sil buď jednu stanici jet busem, nebo jít pěšky do ulice Zoubkova do téhle hospody. Je malá, jen 44 míst, ale dle nabídky na jídelním lístku vypadá zajímavě. http://www.naztracene.cz/

Telefon do restaurace: 251 560 088

Restaurace Na Václavce, kterou mineme je podle mne zbytečně drahá, i když mají 27. 12. otevřeno. Na metro Anděl a na tramvaje je to z hospody kousek. Dokonce se v Nádražní ulici v neděli dá dobře zaparkovat u prodejny koberců Reno.

Sraz ve 13h na autobusovém nádraží Na Knížecí, výlez z metra Anděl, stanice autobusu 137, interval 7 – 8 minut, jedeme na stanici Urbanova, projdeme hřbitov a jdeme na Paví vrch.